

‘Jammer dat de zomer voorbij is,’ zucht Egel.
Muis kijkt op van zijn boek.
‘Ik vind de herfst heerlijk,’ zegt hij.
‘Een goed boek, een kop thee, het haardvuur.
Wat wil je nog meer?’
‘Spanning,’ mompelt Egel. ‘Avontuur.’
‘Ach, geniet toch van het vuur,’ zegt Muis.
‘En je boek. Dat is toch genoeg?’
‘Saai genoeg, ja,’ bromt Egel.
Hij slaat een boek open.
Een stuk papier dwarrelt eruit.

Egel springt op
en grist het van de vloer.
‘Wat is dat?’ vraagt Muis.

‘Een schatkaart!’ joelt Egel.
Muis verstijft.
‘Kom, we gaan!’ roept Egel.
Hij trekt de deur open.
Koude lucht stroomt naar binnen.

‘Wat, nu?’ stottert Muis. ‘Dat kan toch niet.
We zijn niet voorbereid. Wat als er iets gebeurt?’
‘Onzin,’ zegt Egel. ‘Heb toch vertrouwen.
In jezelf. In mij. En in het bos.’
‘Het bos?’ vraagt Muis.
‘Ja,’ knikt Egel. ‘Dat zorgt toch altijd voor ons?’
Muis zucht. ‘Vooruit.’

